

TKP'nin SESİ :

28.11.1976 (Pazar

29.11.1976 (Pazartesi)

S. D. Bu yayınıımızda ~~xxxxxxx~~ "Haftanın Politik Pano-
raması"nı, "Endüstrileşme sorunu" başlıklı bir yorumu ve "Komünist-
ler ve sendikal hareket" konulu bir yazı dinliyeceksiniz.

Burası TKP'nin SESİ: D.D. Önce Haftanın Politik Panoramasının
veriyoruz.

HAFTANIN POLİTİK PANORAMASI

--- D.D. ~~bu hafta~~ yılın 48'ci haftasıydı. Vandan gelen kara ^{bir}haber, Türkiyemizi gene mateme boğudu. Merkezi Muradiye ^{kesi}olan 7,6 derece-lik deprem, 200 den fazla köyü yerle bir etti, 5 bin kişiyi taş ve toprak damların altında mezara gömdü. Bu kış-kıyamette, havanın sıfırın altında 18 dereceyi bulduğu bir dönemde, onbinlerce insan yersiz-yurtsuz kaldı.

TKP'si, halkımızın bu büyük acısını ^{yalnız} ^{makla} paylaşırken, kalmadı, deprem- den zarar görenlerin yardımına koştu. İşçi sınıfını, sendikaları, ilerici-yurtsever güçleri, halkımızı deprem yardım kampanyasına aktif katılmaya çağırdı. ilerici ,yurtsever gençlerin V anın yolunu tutup kurtarma işlerine katılmalarını önerdi.

Depremden zarar görenler için en büyük sorun kan, çadır, yiyecek

ve giyecektir. İlerici güçler, sendikalar, demokratik kuruluşlar, birçok uluslararası örgüt, deprem bölgesine gerekli yardımlarda bulunuyorlar. Fakat bu yardımlar, Varto, Lice, Torbalı depremlerinde olduğu gibi, gerçek ihtiyaç sahiplerine ulaşmıyor. Bir avuç fırsatçıyan vurgununa terkediliyor. Bundan ötürü, deprem yardım ve denetim komitelerinin kurulması, komünistlerin, parti örgütlerinin yardımların doğrudan-doğruya halka dağıtılmasını sağlamak için çalışmalarını daha da güçlendirmeleri gerekiyor.

--- Deprem, Doğunun perişan durumunu, Türkiyemizin sosyal yapısını bir daha gözler önüne seriyor. Bu depremle, işbirlikçi burjuvazinin "doğuyu kalkındırıyoruz, doğuya sosyal yardımlar götürüyoruz" sözlerinin yalnız halkın oyunu çalmak, "sandıktan çıkmak" için sarfedilen yalandan başka bir şey olmadığı bir kez daha ortaya çıktı. Ve bu gerçekler, işbirlikçi burjuva hükümetlerinin doğuya kandan, terörden,

ağa sömürsünden, zulmden, açlık ve sefaletten başka hiç bir şey
 götürmediğini doğruluyor. Halk düşmanı hükümetin halkımıza dayattığı
 bu sosyal depremler, doğa afetleriyle birleşince ~~asıl~~ depremin
 s ebeb olduğu korkunç yıkım asıl o zaman kendini hissettiriyor.
 Halkımızın, işbirlikçi burjuvazinin bu yıkım politikasına, emperyalist
 boyunduruğuna, NATO kölelik zincirlerine artık tahammülü kalmamış-
 tır. Türkiye halkı kendi yazgısını kendisinin belirlemesini istiyor,
 başına buyruk olma savaşı veriyor. TKP'si, komünistler bu savaşın
 yer alıyorlar,
 en çetin kesimlerinde, en ön saflarda ~~yürüyorlar~~ yürüyorlar.

--- S.D. CHP'nin Ankarada başlayan 23'cü kurultayı, haftanın önem-
 li politik olaylarından sayılır. Bu kurultayda, Halk Partisinin yeni
 programı ve tüzükte yapılması öngörülen bazı değişiklikler ele
 alınıyor. Programda, Türkiyenin kapitalist yoldan kalkınamadığı belir-
 tildikten sonra CHP'nin kapitalist olmayan liberal bir kalkınma

yolu izliyeceği belirtiliyor.

~~CHP'nin programı CHP'nin programıdır. DKP'ni ilgilendirmez. Ancak~~
 Kalkınma sorunu Türkiyemizin, halkımızın önünde duran ertelenmez bir
 sorun olduğu ^{na göre} için Komünist Partisi de bu konuda görüşünü belirtmek
 zorundadır. Her şeyden önce şunu söylemek gerek. ~~Kalkınma~~ ^{Az gelişmiş ülkelerin} önünde
 iki yol vardır: Kapitalist ve kapitalist olmayan kalkınma yolu.
 Bunun ortası yoktur. Ya emperyalizmin, tekellerin baskısına boyun
 eğeceksin, bunların soygun ve sömürü politikasına alet olacaksın,
 e ekonomik, politik ve askersel örgütlerine kısıvrak bağlanacak, ulu-
 sal çıkarlara aykırı bir politika izliyeceksin. Bu ise halklar için
 yıkım, sefalet, açlık, işsizlik demektir. ve Türk Büyük burjuvazisi bu
 yolu seçerek Türkiyemizi emperyalist tekellerin ucuz mal sürümünü,
 ucuz iş gücü ve ham madde pazarı, ~~haline~~ askersel bakımdan emperya-
 lizmin atlama tahtası haline getirmiş, halkımızı karanlıklara sürük-

lemiştir. Ya da , emperyalizmin memleketteki hegemonyasına, yerli ve yabancı tekellerin egemenliğine son verecek, ulusal çıkarlara hizmet doğrultusunda bir yol izliyeceksin. Kapitalist olmayan kalkınma yolu ^{bu} demektir. ^{ve} Kapitalist olmayan kalkınma yolunun başta gelen ~~husus~~ sosyal, ekonomik ve politik ödevi, ulusal bağımsızlık ve kurtuluş devrimini tamamlamak ^{dayanarak sosyalist devrim} kileri-demokrasi ^{ve} bir düzenin kurulması için gerekli tüm maddi ve sınıfsal ortamı ^{ve} hazırlamaktır. Eğer CHP'si, Kapitalist olmayan kalkınma yolunu, "halk kapitalizmi" diye adlandırılan küçük tasarrufların değerlendirilmesiyle "halk sektörünün" kurulmasını ^{ka}st ediyorsa, bunun sonu gene emperyalizme, tekelere bağlanmak, kanlı olmak değil, bunalımlar içinde boğulmak olacaktır.

Dünyada güçlü bir sosyalist sistemin var olduğu çağımızda, az gelişmiş ülkelerin kapitalist olmayan ~~yoldan~~ kalkınma ^{ve} yolunda

--- Kurultay öncesi gelişmeler CHP içinde bazı gruplaşmalar olduğu gerçeğini ortaya koydu. Büyük tekellerin ,yerli ve yabancı sermayenin büyük toprak ağalarının temsilciliğini yapan AP'si, Demirel kliği, bu gruplaşmalardan yararlanmak ve CHP'nin sağ kanadını ~~kardix~~ faşist tırmanmaya basamak yapmak için ^{diğer de işe ortaya çıktı} çırpınıyor. Kimi legal sosyalist partiler de CHP karşı tutumlarının, bu gruplaşmalara göre ayarlıyor- lar. Çelişkileri parçalanmalara kadar götürmek, derinleştirmek gibi oportunist bir çizgi izliyorlar. Bunlar DİSK'te yaptıkları gibi CHP de de gruplar yaratmak politikası izliyorlar. Uzun vadeli

çıkarlarını kısa vadeli çıkarlarına feda ediyorlar, bölücülüğe gidiyorlar. Oysa, antiemperyalist, antifaşist savaşın bugünkü aşamasında, Türkiye'nin bugünkü ~~gelişim~~ ekonomik, politik ve sosyal gelişme döneminde, ~~CHP'ni bölmek, demokrasi ve ilerici~~ ^{yönünde sola hareket} ~~en gerici~~ ^{sektör} ~~güçlerin ekmeğine yağ sürmek demektir. Böyle~~ bir tutum Türkiye'nin demokratik gelişmesine ters düştüğü gibi, ulusal güçlerin antiemperyalist cephe politikasına da aykırıdır. TKP'si, başka örgütlerle işbirliği politikasını, bu partilerin iç gruplaşmalarına, bölünmelerine göre ayarlamıyor. Komünist Partisi, Leninci ilkelere dayandığı işbirliği politikasını işçi sınıfının, tüm halkımızın ulusal çıkarları açısından ele alıyor. CHP'de diğer partilerle ilişkilerini bu temel üzerine dayandırmalıdır.

---Geçen hafta, üniversitelerde yoğunlaşan faşist saldırılara karşı İstanbul Üniversitesi öğretim görevlileri, demokratik çevrelerde geniş yankılar uyandıran bir açıklama yaptılar. İstanbul Üniversitesinden 95 profesör, 85 doçent ve 478 asistan, bir bildiri yayınladılar; bütün Anayasal kuruluşları, yöneticilik sorumluluğu taşıyan kişileri, politik partileri ve liderlerini, süregelen kanlı olaylar karşısında demokrasiyi savunmak üzere kesin tavır almaya ve sonuç alıncaya kadar gereklerini yerine getirmeye çağırdılar.

Süresiz olarak kapatılan İstanbul Üniversitesinin 658 öğretim görevlisi, bu bildiriyle faşist saldırıların gerçek sorumlularını da gösterdiler: Bugünkü hükümet, faşist saldırganları çeşitli biçimlerde desteklemektedir. ~~Faşist saldırganlar, hükümet ortaklarının belli hedeflerine ulaşması için yasa dışına itiliyor ve ellerine silah veriliyor.~~

Gerici, faşist karması hükümetin ortak hedefleri bellidir: Faşizme

tırmanışı kolaylaştırmak.İşbirlikçi burjuvazinin,büyük sermaye çevrelerinin ülkede serbestçe at oynatmasını engelleyen işçi sınıfı hareketini,demokratik gelişimi kan ve terörle bastırmak.

İşbirlikçi burjuvazinin,MHP'li faşistler eliyle sahnelediği,işçilerin,öğrencilerin,öğretmenlerin,yurtseverlerin ve hatta her yurttaşın yükselen can güvenliğini ortadan kaldıran olaylar,halkımızın/ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımını bastırmak içindir.Ülkemizdeki kısıtlı demokrasi bile ,bugün,işbirlikçi burjuvazinin faşizm tehdidi altındadır.O halde demokrasiyi savunmak tüm yurtseverlerin ortak görevidir.

İstanbul üniversitesinin 658 öğretim görevlisininindeokrasiyi savunmak üzere tüm yurtseverlere yaptı çağrı son derece önemli bir çıkıştır. Bu çağrı yalnız diğer üniversiteler,yüksek okullarca desteklenmekle kalmamalı,işçi sendikaları,demokratik meslek kuruluşları,CHP ve ~~diğer~~ sosyalist partilerce,tüm yurtsever kişilerce aktif olarak desteklenmelidir.

--- S.D. geride baraktığımız hafta içinde hükümet, 274 ve 275 sayılı sendikalar, grev ve toplu sözleşme yasalarında antidemokratik değişiklik yapmak amacıyla yeni girişimlerde bulundu. Bu konuda bir tasarı hazırlandı. Bu gerici, antidemokratik tasarıyla /Demireller elde kalan demokratik sendikal kazanımları da ortadan kaldırmayı, işçi sınıfının sınıfsal savaş çizgisi doğrultusunda eylem yürüten sendikaları vurmayı, bunların elini kolunu bağlamayı, işçi sınıfına ihanet eden gerici güçlerin, hükümetin patronların faşist girişimlerini destekleyen sarı sendikacılara daha geniş olanaklar yaratmayı amaçlıyorlar. Türkiye işçi sınıfı, demokratik haklarına bileğinin gücüyle elde ediyor. Gerici güçlerin, patron ve sarı sendikacıların ortak saldırı girişimlerine daha 1970 de, 15-16 Haziran yığinsal direnişiyle karşılık vermiştir. Bugün bu direnişlerin politik yönü daha da gelişiyor. İşçi ve halk direnişlerinde politik bakımdan yepyeni bir oluş-

ma var. İşçi hareketlerinde devrimci düzeye doğru bir yükselmeye
var. Bu süreç son zamanlarda genel grevle daha da hızlandı. Memleket
ölçüsüne yayıldı. Kanlı baskılar bunu durduramıyor. Seydişehir işçi-
lerinin faşist komandalara karşı çıkışı bunun en taze örneğidir.
DGM'ne karşı savaşta işçi sınıfı hem daha yığinsal ve hemde ^{daha} örgüt-
lüydü. Bu olgu, işçi sınıfının geçen dönemlerden dersler çıkardığını,
eksikliklerine eğildiğini doğruluyor. İşçi sınıfı çetin savaşlar
sonucu elde ettiği demokratik ve sendikal kazanımlarını savunacak,
gerekirse gene yığinsal direnişlere başvuracak, gücünü, varlığını gen-
ortaya koyacaktır. Geçen direnişlerin yığinsal, örgütlü ve başarılı
olmasında büyük katkıları bulunan direniş komitelerinin canlı
tutulması işte bundan ötürü zorunludur. Komünistler, partinin temel
çekirdek örgütleri için günün ertelenmez sorunlarından biri işte
budur.

TKP'nin SESİ

24.11.976.ÖM.

Endüstrileşme sorunu

→ Ekonomik bağımsızlığını gerçekleştirmeyen bir ülke, politik ba-
kimdan da gerçek bağımsızlığına kavuşamaz. Bu dialektik ilkedan
hareket eden Türkiye Komünist Partisi, ülkenin ekonomik bağımsızlık
sorununu, politik bağımsızlık sorunundan ~~ayırıyor~~, ekonomik ve politi-
bağımsızlık savaşımını barış, demokrasi ve sosyal ilerleme savaşımın-
dan ayırmıyor, bu savaş bir bütün olarak sürdürüyor.

Türkiyenin dinamik ~~kır~~ toplumsal gelişme yoluna girmesi mücade-
lesinde, ülkenin endüstrileşmesi sorunu özel bir önem taşır. Bu
sorun ulusal bağımsızlık ve egemenlik hakların korunması, memlektin
geri kalmışlıktan kurtarılmasında da önemli bir yer tutar. TKP'sine
göre, ülkenin ekonomik bakımından bağımsızlığı, ulusal ağır endüstri-
nin kurulmasıyla, yeni sömürgeciliğin bütün biçimlerine, emperyalist

S.Ö. Haberlerinin içinde dikkatini çekti.
Bakime Uygulandıkları Odaların girişimleriyle
diğer ölenler Savaşçı Kuvveti'ne çağırılmalara
sürdürüyor. Hafta sonuna kadar sürecektir. Kuvvetin
emperyalizme bağlanılacak, montajcılık, tüketim
güçleri Türkiye endüstriye gelişim sorunları ile
ilgili olacaktır.

tekellerin Türkiye halkını soymalarına, doğal zenginliklerini yağma etmelerine son vermekle başlar. Türkiye ekonomisinin kilit noktalarını ellerine geçiren emperyalist tekelleri kapı dışarı etmek, yerli ve yabancı tekellerin sermayelerini kamulaştırmak, halk yararına girişilecek köklü demokratik dönüşümler politikasının başlangıç noktasıdır.

TKP'nin Eylem Programında da belirtildiği gibi, üretim aracı üretiminin kurulması kaçınılmazdır ve böylesi bir endüstri kurulması için de iç kaynaklara dayanılmalıdır. ~~Fakat Türkiye bugün öz sermayesi kıt, döviz gelirleri bakımından da fakir bir ülkedir. Bu bakımdan, ulusal ağır endüstri kurulurken dış yardımlara, yatırımlara da ihtiyaç duyulmaktadır.~~ ^{acaktır} Bu yatırımlar ve dış yardımlar, ülkemize hiç bir ekonomik, politik ve askersel şart koşmayan, iç ve dış politikamıza karışmayan, ulusal egemenliğimize gölge düşürmeyen gerçek

yardımlar olmalıdır.

Sovyetler Birliğinin, diğer sosyalist ülkelerin, Türkiye'nin iç kaynaklarını değerlendiren, ülkemizin ekonomik kalkınmasına ^{katkıda} yardımları halkımız için ^{bedelsiz} en uygun yardımlardır. Bunlar hiç bir ön şart koşmayan, eşit hak ve karşılıklı yarar temeline dayanan ~~yardımlardır~~ uzun vadeli ve ~~düşük~~ az faizli yardımlardır. İskenderunda, Güney sınırlarımızdaki bu kentte, Amerikan ve ~~radar~~ NATO harpçilerinin radar ~~casusluk~~ üslerine inat yükselen Demir-çelik kombinasyonunun bacaları, işte bu gerçek yardımların somut bir anıtıdır.

Kapı komşumuz Sovyetler Birliğinin parasal ve teknik yardımlarıyla Türkiyede daha bir çok endüstri tesisi kurulmuş ve kurulmaktadır. Seydişehir Alüminyum fabrikası, Bandırma Asit sülfirik fabrikası, Ali-ağa petrol rafinerisi, Artvin lif ve levha fabrikası, Arpaçay ^{Çayırözü cam fab} barajı da Sovyetler Birliğinin hiç bir şart koşmadan yaptığı dostça

yardımların ~~birer meyvesidir.~~ Bu dostça yardımların temelleri, bundan 40 yıl önce büyük komşumuzun proje, teknik ve parasal yardımlarıyla Kurulan Nazilli ve Kayseri dokuma kombinalarına dayanıyor. Bu gerçek yardımlarla kurulan fabrikalar, ulusal ağır endüstrimizin omurgası olduğu gibi, binlerce işsize de yeni iş olanakları sağlamaktadır.

Fakat ulusal çıkarlara ^{ağırlık} karşı bir politika izleyen Türk büyük burjuvazisi, böylesi bir endüstrileşme yoluna izliyeceği yerde, Türkiye'nin kapılarını emperyalist tekellere ardına kadar açmış, ^{her} bütün kalkınma umutlarını yabancı sermayeye bağlamıştır. İşbirlikçi burjuvazinin bu halk düşmanı politikasından yararlanan emperyalist tekeller Türkiye'mizin tüm yeraltı ve yerüstü zenginliklerine el atmışlar, ülke ekonomisini çıkmazlara sürüklemişlerdir. Bugün Türkiye yağma hasanın böreğidir. Emireller, Bakanlar yiyin efendiler yiyin diyor, emperyalist tekellere ödün üstüne ödün veriyorlar.

Son günlerde emperyalist tekeller arı gibi üşüştüler Türkiyeye. Federal Almanya işadamlarından kurulu heyet gider gitmez, Japon serdi heyeti ~~akix~~ postu Ankaraya. Daha sonra bir Fransız heyeti gelecek. Hepsi de Türkiyeyi ham madde kaynağı ve ucuz iç gücü pazarı olarak ~~paçlaşmakta yarışıyorlar.~~ elden kaçırmak istemediklerini gizlemiyorlar. Yapacakları yatırımları için ön şartlar koşuyorlar. Vurgunlarını planlı bir biçimde sürdürmek için yabancı sermayeye konan bütün engeller kalksın, yabancı sermaye için serbest bölgeler kurulsun, devletleştirme girişimlerine karşı güvence verilsin ~~istiyorlar.~~ ^{diyorlar} Tek sözle, emirellerin dört elle sarıldıkları emperyalist tekeller Türkiyeye ağır endüstrinin kurulması için yatırım yapmaya gelmiyorlar, az bir yatırımla kısa bir süre içinde memleketin zengin ham madde ve ucuz iş gücü kaynaklarını da sömürerek büyük vurgunlar vurmaya amaçlıyorlar. Bunun için de en ^{4-5 bu vurgundan kendisine paç getirmektedirler.} çok mantaj sanayine yöneliyorlar. Türkiye'ye getirdiğinden fazlasını

Komünistler ve sendikal hareket

1. Aralık

Komünistlerin sendikalar içinde çalışma biçim ve yöntemleri, sınıfsal sendikacılığa yolunu izliyen yönetimlerin birliğini sağlama ve pekiştirme sorunları son zamanlarda oldukça önemli sorunlar haline geldi. Bunun nedeni, toplumun bütün kesimlerini, bütün politik akım ve görüşleri etkileyen Büyük Eylül Direnişi'nin işbirlikçi burjuvazinin ve çeşitli legal "sosyalist" partilerin sendikal harekete karşı tutumlarını, taktiklerini daha açık ortaya çıkarmış olmasıdır.

İşbirlikçi burjuvazinin, sarı sendikacıların işçi hareketini bölme, çabalarını, DİSK yönetimiyle tabanın arasını açma taktiklerini görmemek için kör olmak gerekir. Yoksa, Tunç-Şide takımının en iğrenç, yalanlarla DİSK yönetimine karşı açtıkları anti-komünist kampanyanın başka bir anlamı var mıdır? Burjuvazinin en gerici kesimlerinin çığırkanlığını yapan "Tercüman" gazetesinin "halktan yana" görünerek DİSK'e saldırısının başka bir anlamı var mıdır?

~~Sade~~ işçi sınıfının toplumun öncü gücü olduğunu savunan, kendilerinin de onun "biricik" partisi olduğunu iddia edenler, pratikte "biricik" olmak bir yana, işçi sınıfının bu şanlı tarihsel direnişini "oyun"lara bağlayacak kadar ters bir tutum içine girdiler; DİSK'e karşı işbirlikçi burjuvazinin taktiğini paylaşır bir duruma düştüler.

Bunların "DİSK üst yönetimi"ne karşı açtıkları savaş "DİSK, CHP'ileştiriliyor", "DİSK sosyal demokratlaştırılıyor" naraları arkasında yapmaları gözden uzak tutulmamalıdır. Hiçbir komünist, hiçbir gerçek sosyalist burjuva partilerinin sendikaları peşine takma çabalarını gizlemez. Bunun gibi, işçi sınıfının politik ve sendikal birliğinden yana olan hiçbir kimse DİSK'in saflarına sosyal demokratların katılmasına ve onlarla yönetimde de işbirliği yapılmasına karşı çıkmaz.

Yeni yeni sendikaların DİSK'e katılmaları, işçi hareketi içindeki en olumlu gelişmelerden biridir. Bu, sınıf sendikacılığının, sarı

sendikacılığı hızla geriletmesinin bir sonucudur. Bu süreci bazı TİP yöneticileri Halk Partisi'nin bir "oyunu" olarak görüyorlar. Son derece yanlış ve zararlı bir görüştür. Bu sendikaları DİSK'e katılmaya zorlayan asıl güç, savaşta Tunç'ların iç yüzünü gören/uyanık işçi yığınlarıdır; sendika tabanıdır. Kaldı ki, sarı-sendikacılığın pençesinden kurtularak DİSK'e katılan sendikaların, işçilerin beraberlerinde getirdikleri yanlış eğilimlere ve burjuvazinin çeşitli yollarla DİSK'e aşılama çabalarına karşı savaşım yolu, hiç de kendilerini "biricik" sayanların yaptığı gibi gürültü koparmak değildir. Böyle bir tutum, çeşitli politik görüşlere sahip olan işçileri bölmekten, bu yolda çaba harcayan Demirellilerin, Koç'ların, Sabancı'ların ve Tunç'ların ekmeğine yağ sürmekten başka hiç bir işe yaramaz.

Komünistlerin sendikalardaki görevleri, işçilerin birliğini korumak, sendikaların önünde duran görevleri çözmede en aktif olarak çalışmaktır. Esnek ve alçak gönüllü olmaktır. Parti örgütleri sendikal çalışmalarda daha da titiz ve girişimci olmalıdır. Ancak böyle bir tutum, sendika yönetimlerine, sınıf uzlaşmacılığının egemen olmasını önler. Bu, sendikaların daha hızla gelişmesini sağlar. TKP, sendikal harekette böylesi bir politika izliyor.